

Анонимизиран текст

Превод

C-489/20-1

Дело C-489/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

2 октомври 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 септември 2020 г.

Жалбоподател:

UB

Отвeтник:

Kauno teritorinė muitinė

Административно производство [...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Върховен административен съд, Литва)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

30 септември 2020 г.

[...]

В съдебно заседание Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Върховен административен съд, Литва) в състав [...] [имена на съдиите] разгледа в писмено производство по обжалване административното дело, образувано по жалба на жалбоподателя UB срещу решението на Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд, Вилнюс) от 30

октомври 2018 г. по административното дело, образувано по жалба на жалбоподателя UB срещу ответника Kauno teritorinė muitinė (митническа служба Каунас) (заинтересована трета страна — Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (дирекция „Митници“ към Министерство на финансите на Република Литва), с която жалбоподателят иска отмяна на определени решения.

Настоящият състав

установи следното:

I.

1. Настоящото дело се отнася до данъчен спор между жалбоподателя UB (наричан по-нататък „жалбоподателят“) и ответника Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (дирекция „Митници“ към Министерството на финансите на Република Литва, наричана по-нататък „дирекцията“)* във връзка с Решение № 8PM190020 на Kauno teritorinė muitinė (митническа служба Каунас) (местната данъчна администрация) от 21 март 2018 г. относно изчисляването на митническото задължение (наричано по-нататък „спорното решение“), по силата на което жалбоподателят е задължен да плати акциз и данък върху добавената стойност при внос (ДДС) заедно с лихвите за забава върху посочените данъци.

Правно основание. Правото на Съюза

2. Член 79 (озаглавен „Възникване на митническо задължение при неизпълнение“) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“) предвижда, по-специално в параграф 1, буква а), че „[м]итническо задължение при внос на стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, възниква при неизпълнение на [...] едно от задълженията, установени в митническото законодателство във връзка с въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза [...]“.
3. Член 124 (озаглавен „Погасяване“) от Митническият кодекс на Съюза предвижда в параграф 1, буква д), че „[...] митническото задължение при внос или износ се погасява по някой от следните начини: [...] когато стоки,

* Бележка на преводача: в уводната част на литовския текст митническа служба Каунас се посочва като ответник, а дирекция „Митници“ към Министерството на финансите на Република Литва се посочва като заинтересована трета страна. В отговор на отправено до запитващата юрисдикция запитване тя потвърждава, че ответник в главното производство действително е митническа служба Каунас. Запитващата юрисдикция обаче не е изпратила корекция на точка 1 от оригиналния текст.

подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са конфискувани или задържани и по същото време или впоследствие са отнети [...]“.

4. Член 198 (озаглавен „Мерки, които следва да бъдат предприети от митническите органи“) от Митническият кодекс на Съюза предвижда в параграф 1, буква а), че „[м]итническите органи предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане и продажба или унищожаване, [...] когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор [...]“.

[ориг. 2]

5. Член 2, буква б) от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (наричана по-нататък „Директивата за акциза“) предвижда, че „[а]кцизните стоки подлежат на облагане с акциз в момента на [...] тяхното внасяне на територията на Общността“.
6. „Задължението за акциз възниква от момента на освобождаването за потребление в съответната държава членка“ (член 7, параграф 1 от Директивата за акциза).
7. Член 7, параграф 2 от Директивата за акциза гласи по-специално, че „[з]а целите на настоящата директива „освобождаване за потребление“ представлява всяко: [...]
 - г) внасяне на акцизни стоки, включително нередовно внасяне, освен ако веднага след внасянето акцизните стоки не са поставени под режим отложено плащане на акциз“.
8. Член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) предвижда, че „[следната сделка подлежи] на облагане с ДДС: [...] вносят на стоки“.
9. „Данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат“ (член 70 от Директивата за ДДС).

Правно основание. Националното право

10. Съгласно член 93 (озаглавен „Погасяване на данъчното задължение“), параграф 2, точка 3 от Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (Закон на Република Литва за данъчната администрация) (изменен със Закон № IX-2112 от 13 април 2004 г.) „всяко задължение във връзка с данъчното облагане, администрирано от митническите служби, се погасява и когато [...]“

стоките са задържани *в момента на тяхното неправомерно навлизане* и са отнети в този или в по-късен момент“.

11. За да се отчете промяната в подхода на националния законодател по отношение на момента на погасяване на задължението за плащане на акциз и ДДС при внос, следва да се отбележи, че член 93, параграф 2 от Закона за данъчната администрация [...] е отменен на 1 януари 2017 г. и в сила влизат следните национални разпоредби, приети по-специално с оглед на Митническия кодекс на Съюза:

– Член 20, параграф 2 от Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Закон на Република Литва за акцизите), изменен със Закон № XII-2696 от 3 ноември 2016 г., който предвижда, че „задължението за плащане на акциз на митническите власти се погасява съответно в случаите, посочени в член 124, параграф 1, букви г)–ж) от Митническия кодекс на Съюза [...]“;

– Член 121, параграф 2 от Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Закон на Република Литва за данъка върху добавената стойност), изменен със Закон № XII-2697 от 3 ноември 2016 г., който предвижда, че „задължението за плащане на ДДС при внос на митническите власти се погасява съответно в случаите, посочени в член 124, параграф 1, букви г)–ж) от Митническия кодекс на Съюза [...]“;

Фактическа обстановка

12. Жалбоподателят, действащ в група със съучастници, организира незаконен внос (контрабанда) на акцизни стоки с произход от Беларус на литовска територия — на 22 септември 2016 г., на отдалечено място, 6000 пакета цигари (наричани по-нататък „разглежданите стоки“) са хвърлени през държавната граница и взети. Впоследствие моторното превозно средство, превозващо тези стоки на територията на държавата е принудително спряно от служители на граничната полиция и цигарите, намерени в превозното средство, са задържани.
13. С присъда от 23 януари 2017 г., постановена от Vilniaus apygardos teismas (Районен съд Вилнюс) по наказателно производство, жалбоподателят е осъден за престъпление по националното наказателно право, като му била наложена глоба в размер на 16 947 EUR, решено е разглежданите стоки да бъдат конфискувани и на компетентните органи е разпоредено да ги унищожат.
14. Въз основа на тази присъда със спорното решение митническа служба Каунас обявява жалбоподателя за задължено лице (солидарно с други лица) за плащането на митническо задължение и установява данъчно задължение, което включва 10 237 EUR за акциз и 2679 EUR за ДДС при внос, както и съответно 1674 EUR и 438 EUR за лихвите за забава, свързани с посочените данъци. Следва да се отбележи, че с оглед на член 124, параграф 1, буква д)

от Митническия кодекс на Съюза тази местна данъчна администрация не изчислява и не установява митническо задължение при внос на стоки по отношение на жалбоподателя (приема, че митническото задължение е погасено).

[ориг. 3]

15. След като разглежда жалбата на жалбоподателя, с решение № 1A-199 от 9 май 2018 г. дирекцията потвърждава решението на митническа служба Каунас.
16. Жалбоподателят оспорва това решение пред Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд, Вилнюс), като изтъква по същество, че поради наличието на основание за погасяване на митническото задължение по силата на член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, неговото задължение да плати акциз и ДДС при внос върху разглежданите стоки, които са били неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз, също било погасено. Тези доводи на жалбоподателя се основават по-специално на тълкуването, което Съдът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) е дал в своето решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik, (C-230/08, EU:C:2010:231) (наричано по-нататък „решението Dansk Transport og Logistik“).
17. С решение от 30 октомври 2018 г. Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд, Вилнюс) отхвърля жалбата на жалбоподателя като неоснователна. Този съд приема по-специално, че основанията за погасяване на задължението за плащане на акциз и/или ДДС при внос не попадат в приложното поле на Митническия кодекс на Съюза и, като отказва да подложи на преценка доводите на жалбоподателя във връзка с тълкуването, дадено в решението Dansk Transport og Logistik, той по-специално отбелязва, че това решение на Съда е било постановено за целите на тълкуването на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „Митническият кодекс на Общността“), чиито разпоредби не били относими в настоящия случай.
18. Тъй като не е съгласен с това решение на първоинстанционния съд, жалбоподателят подава жалба пред Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Върховен административен съд, Литва).

Настоящият съдебен състав

установи следното:

II.

19. По настоящото дело възниква въпрос относно тълкуването на член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза, на член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директивата за акциза, както и на член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директивата за ДДС. Ето защо е необходимо да бъде отправено преюдициално запитване до Съда [...] [национална процедурна разпоредба].
20. По-специално се поставят въпроси относно задължението на жалбоподателя да плати акциз и/или ДДС при внос върху неправомерно внесени акцизни стоки, които впоследствие са били задържани и отнети, в случаите когато митническото задължение е погасено на основание член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза.

Съдържанието на член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза

21. На първо място следва да се установи със сигурност, че при обстоятелства като разглежданите в настоящото дело задържането и последващото отнемане на стоките представляват основание за погасяване на митническото задължение съгласно член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза. Ако се приеме, че спорът не попада в обхвата на тази разпоредба от Митническият кодекс на Съюза, въпросът за освобождаването на жалбоподателя от плащане на акциза и на ДДС при внос на въпросното основание би бил ирелевантен.
22. От една страна, въпросната разпоредба на Митническият кодекс на Съюза е ясна от езикова гледна точка: митническото задължение се погасява „когато стоки [...] са конфискувани или задържани и по същото време или впоследствие са отнети [...]“. За разлика от член 233, първа алинея, буква г) от Митническият кодекс на Общността, който вече не е в сила („когато стоки [...] са задържани при неправомерното им въвеждане и веднага или впоследствие са отнети в полза на държавата“), член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза не посочва изрично момента, в който стоките са задържани. Това предполага, че моментът на задържане, посочен в разглежданата разпоредба, не е от значение и че митническото задължение се погасява на разглежданото в случая основание, когато по-специално стоките вече са задържани след неправомерното им въвеждане на митническата територия на Съюза (тоест са задържани извън зоната, в която се намира първото митническо бюро, разположено във вътрешността на посочената територия).
23. От друга страна, предвиденото в член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза задържане и отнемане представлява основание за погасяване на митническото задължение, което подлежи на стриктно тълкуване (вж. в този смисъл решение от 2 април 2009 г., Elshani, [C-459/07, EU:C:2009:224] (наричано по-нататък „решението Elshani“, т. 30). Освен това при тълкуването на правните норми на Съюза, предвиждащи

основания за погасяване на митническото задължение [ориг. 4], Съдът е подчертавал необходимостта да се защитят собствените ресурси на Съюза (вж. в този смисъл решения от 14 ноември 2002 г., SPKR, C-112/01, EU:C:2002:663, т. 31 и от 17 февруари 2011 г., Berel и др., C-78/10, EU:C:2011:93, т. 46) и да се гарантира, че неправомерно внесените стоки на митническата територия на Съюза не представляват конкурентна заплаха за стоките на Съюза (вж. в този смисъл решение Elshani, т. 29). Тези цели са посочени и в член 3 от Митническият кодекс на Съюза.

24. В това отношение следва да се отбележи, че както вече е подчертано в точка 52 от решението Dansk Transport og Logistik, „наличието на неправомерно въведени стоки на митническата територия на [Съюза] само по себе си носи значителен риск тези стоки да бъдат пуснати в икономическо обращение в държавите членки и след като те преминат зоната, в която се намира първото митническо бюро, разположено във вътрешността на посочената територия, намалява възможността да бъдат открити случайно от митническите органи по време на внезапни проверки [...]“. Освен това формалният (езиков) подход, изложен в точка 22 от настоящото определение, също предполага, че на въпросното основание митническото задължение се погасява и в случай на задържане и отнемане например на стоки, които вече са били прехвърлени, продадени или използвани в други икономически дейности след тяхното неправомерно въвеждане, тоест митническото задължение би се погасило в случай на задържане и отнемане на стоки, които вече са навлезли в икономическите мрежи на държавите членки и които дори са били използвани в икономическия оборот (тоест тези стоки са били конкурентни на стоките на Съюза). В такъв случай опрощаването от митническите органи на митническите задължения върху отнети стоки на практика би означавало, че лицето, което е внесло стоките неправомерно, би запазило предимство, несъвместимо с правото на Съюза (например конкурентно предимство в цената и/или печалбата спрямо други (добросъвестни) икономически оператори), като това би било несъвместимо по-специално с целта за защита на Съюза от нелоялна и незаконна търговия съгласно член 3, буква б) от Митническият кодекс на Съюза.
25. Ето защо преди всичко е целесъобразно към Съда да се отправи въпросът следва ли член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз.

Погасяване на задължението за плащане на акциз и/или ДДС при внос

26. При утвърдителен отговор на първия въпрос, по настоящото дело възниква въпросът дали обстоятелството, че митническото задължение на жалбоподателя върху разглежданите стоки е погасено на основание член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза, означава,

че той е длъжен да плати акциз и/или ДДС при внос за контрабандни стоки, неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз.

27. В това отношение жалбоподателят посочва, че в точки 84 и 98 от решение Dansk Transport og Logistik, като се имат предвид (1) сходствата между митническото и акцизното задължение, доколкото те възникват поради вноса на стоки в [Съюза] и последващото им пускане в икономическо обращение в държавите членки и (2) успоредността между възникването на митническото и данъчното задължение и изискуемостта на митото и на ДДС, и за да се осигури последователно тълкуване на правото на Общността (Съюза), Съдът е приел, че *задължението за плащане на акциз и ДДС се погасява при същите обстоятелства като митническото задължение* (прилагат се едни и същи основания за погасяване на задълженията).
28. Отделно следва да се отбележи, че от подготвителните работи по законодателството, цитирано в точка 11 от настоящото определение, е видно, че националните разпоредби относно погасяването на задължението за плащане на акциз и ДДС при внос са приети в съответствие с подхода, съгласно който погасяването на митническото задължение по член 124, параграф 1, букви г)–ж) от Митническият кодекс на Съюза води и до погасяването и на задължението за плащане на наложените от митническите органи акциз и ДДС върху вносните стоки.
29. Настоящият състав обаче иска да се установи дали същата преценка (съдържаща се в точки 84 и 98 от решение Dansk Transport og Logistik) може да се приложи в хипотезата на член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза, когато контрабандните стоки са задържани не на митническото бюро, а вече в рамките на митническата територия (на държава членка) на Съюза, какъвто е настоящият случай.
30. Всъщност преценката на Съда в решение Dansk Transport og Logistik поначало е свързана с прилагането на член 202 и член 233, параграф 1, буква г) от Митническият кодекс на Общността, съгласно които, за да доведе до погасяване на митническото задължение, **[ориг. 5]** *задържането на неправомерно въведените на митническата територия на Общността стоки трябва да бъде извършено, преди тези стоки да преминат първото митническо бюро, разположено във вътрешността на тази територия* (вж. също в този смисъл посоченото по-горе решение Elshani, т. 38).
31. Видно от съдържанието на решението Dansk Transport og Logistik и по-специално на точки 73, 74, 84–86, 91–93, 98 и 99 от него, сходствата между акцизното задължение и ДДС (при внос), от една страна, и митническото задължение, от друга страна, що се отнася до погасяването, по същество се основават на невъзникването на данъчното събитие (приема се, че стоките не се считат за внесени за целите на данъчното облагане), когато задържането на стоките е извършено, преди те да преминат зоната, в която

се намира първото митническо бюро, разположено във вътрешността на митническата територия на Общността (Съюза).

32. Независимо от сходствата при облагането с митнически сборове, акцизи и ДДС при внос (вж. също в този смисъл решения от 28 февруари 1984 г., Einberger, 294/82, EU:C:1984:81, т. 18, от 11 юли 2013 г., Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, т. 41 и от 10 юли 2019 г., Federal Express Corporation, C-26/18, EU:C:2019:579, т. 41), Директивата за акциза и Директивата за ДДС не съдържат разпоредби относно погасяването на тези данъчни задължения в случаите, когато контрабандни стоки са неправомерно въведени (освободени за потребление) и впоследствие задържани и отнети.
33. Както вече беше посочено, съгласно член 7, параграф 1 от Директивата за акциза задължението за акциз възниква от момента на освобождаването за потребление в съответната държава членка. Член 7, параграф 2, буква г) [от тази директива] предвижда, че „освобождаване за потребление“ означава „вносяне на акцизни стоки, включително нередовно вносяне, освен ако веднага след вносянето акцизните стоки не са поставени под режим отложено плащане на акциз“. Следва да се припомни, че Съдът вече е постановил в точка 45 от решение от 8 февруари 2018 г., Комисия/Гърция, (C-590/16, EU:C:2018:77) (наричано по-нататък „решение Комисия/Гърция“), че понятията „извеждане“ и „освобождаване за потребление“, които определят момента на възникване на задължението за плащане на акциз, трябва да се тълкуват еднакво във всички държави членки.
34. При тълкуването на разпоредбите на Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти Съдът вече е постановил, че след възникването на данъчното събитие за акцизни цели („освобождаване за потребление“) задължението за заплащане на акциз продължава да съществува дори когато въпросните акцизни стоки са задържани и впоследствие отнети (вж. решение Dansk Transport og Logistik, т. 80, 84 и 85). От своя страна настоящият състав не вижда причина за различно тълкуване на действащите понастоящем разпоредби на Директивата за акциза и не счита, че новите правила на Митническия кодекс на Съюза относно погасяването на митническо задължение предполагат различна преценка.
35. Тъй като съгласно член 7, параграф 1 от Директивата за акциза задължението за акциз възниква точно в този момент, следва да се приеме, че освобождаването от акциз на неправомерно въведените контрабандни стоки би било в противоречие с тази разпоредба (вж. по аналогия например решението Комисия/Гърция, т. 46 и 56). Ето защо въз основа на това може основателно да се заключи, че обстоятелството, че акцизните стоки са задържани и впоследствие отнети след „освобождаването им за потребление“, е без значение за задължението за заплащане на акциз върху тези стоки, възникнало към момента на въпросното данъчно събитие.

36. Разпоредбите на Директивата за ДДС по същество следва да се разглеждат по същия начин — задържането и последващото отнемане на контрабандни стоки, които са били неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз, не засягат задължението за заплащане на ДДС (при внос) върху тези стоки (вж. в този смисъл по аналогия решение Dansk Transport og Logistik, т. 91, 92 и 94).
37. В настоящия случай разглежданите стоки са били включени в икономическия оборот на Съюза и следователно са могли да бъдат предмет на потребление, в резултат на което данъчното събитие по ДДС в действителност е настъпило (вж. в този смисъл решения от 2 юни 2016 г., по съединени дела Eurogate Distribution и DHL Hub Leipzig, C-226/14 и C-228/14, EU:C:2016:405, т. 65 и от 1 юни 2017 г., Wallenborn Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, т. 54).
38. При това положение, и след като законодателят по същество възприема различна позиция в националното право, към Съда се отправя въпроса следва ли член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директивата за акциза и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директивата за ДДС да се тълкуват в смисъл, че задължението за заплащане на акциз и/или ДДС **не се погасява**, когато както в разглеждания случай контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като **[ориг. 6]** са били неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз, дори когато митническото задължение е било погасено на основание, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническият кодекс на Съюза.

III.

39. Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Върховен административен съд, Литва) е последната инстанция по административни дела [...], така че когато възникне въпрос относно тълкуването на приети от институциите на Съюза правни актове и този въпрос трябва да бъде разгледан, за да се реши делото, той трябва да сезира Съда с преюдициално запитване (член 267, трета алинея ДФЕС) [...]).
40. При тези обстоятелства, за да се разсеят възникналите съмнения относно тълкуването и прилагането на разпоредбите на правото на Съюза, които са релевантни за правоотношенията, разглеждани в главното производство по настоящия спор, е целесъобразно от Съда да се поиска да тълкува въпросните разпоредби от правото на Съюза. Отговорът на въпросите, съдържащи се в диспозитива на настоящото определение, е от решаващо значение за настоящото дело, тъй като би позволил също така да се вземе недвусмислено и ясно решение относно задължението на жалбоподателя за заплащане на акциз и ДДС и свързаните с тях суми във връзка с разглежданите стоки, и по този начин да се гарантира предимството на правото на Съюза и еднообразната съдебна практика на националните съдилища.

Предвид изложените по-горе съображения [...] [позоваване на правното основание за отправяне на преюдициално запитване] [...] настоящият състав

определи следното:

[...] [процесуални въпроси]

Отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси, които са от значение за настоящото дело:

1. Следва ли член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза [...] да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Европейския съюз?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО, както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че задължението за заплащане на акциз и/или ДДС не се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Европейския съюз, дори когато митническото задължение е било погасено на основание, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013?

Спира настоящото административно производство до постановяването на решение от Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване.

[...] [процесуални въпроси и имена на съдиите]